

Chương 4

Chủ Động Lâm Trận

Tin tức Vệ Lan chia tay với “Infiniti”, Đường Tiểu Mạn và Từ Tịch Tịch tất nhiên sẽ là những người biết đầu tiên. Bọn họ không ngờ chỉ sau một ngày chủ nhật ngắn ngủi, giống như xem một vở kịch, chỉ vừa mới chúc mừng Vệ Lan mang thai, chớp mắt một cái đã nghe tin cô sảy thai, không biết làm gì đành quay qua an ủi Vệ Lan.

Sau vài ngày đau lòng vì chuyện tình cảm đổ vỡ, Vệ Lan lại quay trở lại bình thường giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra. Cô chính là một người không có tim gan, đối với Triệu Trinh Bình cô có thể dễ dàng trở mặt, cùng lắm cô chỉ coi anh ta là một người không tề, còn lâu mới tới lúc chàng chàng thiếp thiếp, mối quan hệ của bọn họ bị mẹ cô một gậy đánh tan, cô cũng chẳng suy nghĩ nhiều. Cô lại một lần nữa dành toàn bộ sức lực của mình cho thứ mà cô yêu thích nhất — chính là đam mỹ, đối với cô mà nói, chuyện tình cảm của các anh chàng đẹp trai còn thú vị gấp vạn lần chuyện tình cảm của cô.

Tuy nhiên lại có một người, lúc này trong lòng cảm thấy rất phức tạp. Chính là Từ Tịch Tịch. Cô một mặt cảm thấy đáng tiếc cho Vệ Lan, bởi vì cô ấy đi xem mắt có thể gặp được một người như Triệu Trinh Bình xem ra đã quá tốt rồi, nếu còn muốn hơn nữa, chắc có lẽ là không thể. Kết cục, con vịt đã nằm trong lòng bàn tay còn chạy đi mất, lại còn do chính tay Vệ Lan thả đi, Từ Tịch Tịch không khỏi đau lòng thay cô.

Mặt khác, cô lại cảm thấy có chút an ủi, giống như lúc còn nhỏ nhận được kết quả bài thi được điểm thấp, nếu như có một người bạn nào cũng thấp như vậy, hoặc còn thấp hơn, cảm giác như áp lực trong lòng nháy mắt đã giảm đi đáng kể, ở trước mặt ba mẹ, có thể ngẩng cao đầu nói lại mấy câu.

Cảm giác bây giờ của cô chính là như vậy, nếu như không ai chịu lấy mình, liền muốn kéo theo một người cùng chịu chung cảnh ngộ, hai người dù sao vẫn tốt hơn là một mình.

Chỉ là, qua việc lần này, cô cảm nhận được tính nghiêm trọng của vấn đề, nếu lần sau Vệ Lan một lần nữa lại mèo mù vớ phải chuột chết, cùng một người đàn ông nhanh chóng làm đám cưới, như thế mặt mũi của cô biết để ở đâu?

Nghĩ đến đây, cô vội vàng lôi quyển sổ nhỏ mấy ngày trước tìm được ra, nỗ lực nhớ lại từng cái tên, tưởng tượng ra diện mạo của họ. Rốt cuộc, lật tới mấy tờ cuối cùng thì nhìn thấy một cái tên: Chu Mịch.

Chu Mịch là bạn học thời đại học của cô, cùng ngành khác lớp. Lúc đấy Từ Tịch Tịch rất nổi tiếng, đừng nói là lớp kế bên, ngay cả nam sinh trường kế bên, cô cũng thu hút không ít người theo đuổi.

Chu Mịch cũng được xem là một cây si tình, từ lúc bước chân vào trường, anh đã đổ gục trước chân của Từ Tịch Tịch, cả ngày luôn chạy theo cô, tỏ vẻ quan tâm ân cần, luôn luôn thủy chung: kiên định, chân thành. Bốn năm đại học chưa từng thay lòng đổi dạ.

Lúc còn học đại học, Từ Tịch Tịch dĩ nhiên là không thiếu người theo đuổi, nhưng cũng không có nhiều người giống như Chu Mịch, suốt ngày bám lấy cô không buông, đa số chỉ dám đứng từ xa nhìn trộm, cùng lắm chỉ dám đi tỏ tình với cô, thấy Từ Tịch Tịch không có phản ứng gì, liền đuổi theo bông hoa khác để hút mật.

Theo như lời của Đường Tiểu Mạn chính là, thời đại học Từ Tịch Tịch giống như một bông hoa mẫu đơn phủ đầy những giọt sương long lanh thu hút cái nhìn của người khác, đến lúc ra trường cô cùng lắm chỉ là một cành hồng héo úa. Nhưng Chu Mịch lại giống như một người mù, không thấy được sự biến hoá đó, nhắm mắt lao về phía trước, một lòng muốn giật bông hoa kia về phía mình, hi vọng hoa nhài cắm bãi phân trâu, coi như cũng có chí khí, rất mạnh mẽ.

Lúc ấy Từ Tịch Tịch cũng vì sự theo đuổi quá nhiệt tình của anh ta mà mắt mặt không ít lần, có một lần cô cùng anh đi xem phim, lần đó chính là xem ở trong giảng đường, một cái đĩa lậu, bỏ vào máy vi tính rồi chiếu lên màn chiếu, như vậy giảng đường liền biến thành một phòng chiếu phim.

Trước lúc chiếu phim, có một người đứng ở cửa, dùng phiếu ăn cũng được mà trực tiếp đưa tiền cũng có thể vào xem. Đó chính là lần duy nhất Từ Tịch Tịch xem chiếu bóng ở trường học, cũng coi như được mở rộng tầm mắt.

Một lần giao nhau giữa cuộc sống của cô và anh ta, cũng chỉ sợ đó chính là lần duy nhất. Nhưng một lần đó, cũng đủ để Chu Mịch hãnh diện trước mặt bạn bè, kiêu ngạo đến hơn nửa năm.

Lần cuối cùng Từ Tịch Tịch thấy Chu Mịch là một tuần trước khi ra trường, Chu Mịch rất nhiệt tình giúp cô đem mấy cái đĩa CD cũ trong nhà trọ đi bán, được bao nhiêu tiền liền đem cho cô không thiếu một đồng, ngay cả chai nước trong tay cũng là anh tự mua lấy. Đây chính là điểm làm Từ Tịch Tịch ấn tượng tốt về anh ta.

Bây giờ, Từ Tịch Tịch muốn tìm tới anh ta, cũng phải phải vì anh ta quá xuất sắc, mà chỉ là trong quyển sổ kia, có nhiều người cơ bản đã nhiều năm không gặp lại, chỉ sợ hiện tại lúc gặp lại cô cũng không dám chắc mình sẽ nhận ra họ.

Mà những người gặp bên ngoài, cô chỉ mới gặp mặt họ một, hai lần, không dám tùy tiện tiến tới, vì vậy cô đành bỏ ra nhiều tâm huyết đặt lên người Chu Mịch.

Từ Tịch Tịch nhớ lại hôm đó, lúc Chu Mịch giao lại tiền cho cô, có nói: “Từ Tịch Tịch, sau khi tốt nghiệp, anh sẽ vẫn chờ em, nếu một ngày em nhớ tới anh, nhất định phải tới tìm anh.”

Cho nên hôm nay, Từ Tịch Tịch rất cuộc nhớ tới đi tìm anh ta. Cô bấm số điện thoại Chu Mịch, gọi đi. Cũng không biết mấy năm nay, anh ta có đổi số hay không, tim của Từ Tịch Tịch ngoài ý muốn đập nhanh hơn bình thường.

Điện thoại được kết nối, truyền tới tiếng nhạc chờ một bài hát thô tục nào đó, một bài hát đang phổ biến trên web. Từ Tịch Tịch nhú mày, mấy năm không gặp, không ngờ anh ta lại thay đổi như vậy.

Cô có chút ngao ngán, liền muốn tắt máy, nhưng không ngờ, lúc này lại có người nhận điện thoại.

“Alô.” Đầu bên kia truyền tới giọng của một người phụ nữ.

Từ Tịch Tịch có chút phản ứng không kịp, chẳng lẽ gọi nhầm số? Hết cách rồi, cũng đành trả lời một tiếng “Alô.”

Đầu bên kia lại nói tiếp: “Xin hỏi cô tìm ai?”

“Cho hỏi đây có phải số điện thoại của Chu Mịch không?” Từ Tịch Tịch nhắm mắt hỏi tiếp, trong lòng suy đoán, liệu có phải là mẹ của Chu Mịch không? Nhưng cô lại cảm thấy âm thanh có chút dị dạng.

“Xin hỏi cô là ai vậy?”

Xem ra cô đoán trúng rồi, Từ Tịch Tịch có chút hưng phấn, vừa định mở miệng nói: “Tôi là...” , liền nghe đầu bên kia điện thoại truyền tới tiếng khóc của một đứa bé, vừa khóc vừa hô to “Mẹ” .

Liền nghe người đó mắng lại: “Chớ quấy rầy, mẹ đang nghe điện thoại, có người tìm ba con.”

Ba? Tay Từ Tịch Tịch liền run một cái, điện thoại di động thiếu chút nữa rơi xuống đất. Cái tên tiểu tử thú vị Chu Mịch kia đã kết hôn, lại còn có con lớn như vậy rồi!

Từ Tịch Tịch ngây người, bây giờ cô không phải là đang suy nghĩ tới vấn đề tìm người kế tiếp, mà là đang nghĩ xem làm thế nào để kết thúc cuộc gọi này, cô cũng không thể nói rằng “Tôi là người tình trong mộng của chồng cô, hôm nay gọi tới để nói lại tình xưa.”

Nhưng người phụ nữ ở bên kia bắt đầu nổi lòng nghi ngờ, lại hỏi một lần nữa: “Chu Mịch bây giờ không có ở đây, cô tìm anh ấy có chuyện gì?”

“Tôi...tôi tìm cô ấy để cùng tới thăm mỹ viện.” Đầu óc Từ Tịch Tịch xoay chuyển thật nhanh, tùy tiện nói láo.

“Hả?” Vợ của Chu Mịch nhất định không ngờ tới, sẽ nghe được câu trả lời như vậy, có chút choáng váng.

“Tôi có hẹn với Chu Mịch, chiều nay tới thăm mỹ viện, nha đầu này, lại chạy đi đâu rồi, điện thoại cũng không mang theo.” Từ Tịch Tịch lại càng nói dối thêm.

“Thật xin lỗi, có phải cô gọi nhầm số rồi hay không?” Vợ của Chu Mịch nghi vấn trong lòng đã giảm đi một nửa.

“Không thể nào, đây không phải số điện thoại của Chu Mịch sao?”

“Đúng, nhưng Chu Mịch nhà tôi là đàn ông.”

“Đàn ông?” Từ Tịch Tịch giả vờ phóng đại, kêu lên, “Làm sao có thể như vậy được, Chu Mịch là một người phụ nữ nha.”

Tình hình bây giờ có vẻ vợ của Chu Mịch không còn nghi ngờ cô nữa, Từ Tịch Tịch mới giả bộ bừng tỉnh ra, nói: “Thật ngại quá, xem ra tôi gọi nhầm số thật rồi, làm phiền cô.”

“Không sao, tạm biệt.”

Cúp máy, Từ Tịch Tịch vô lực đặt điện thoại lên bàn, nhìn lòng bàn tay của mình, một tay mồ hôi. Sờ sờ trán, cũng ướt đầm mồ hôi.

Cô vỗ vỗ lồng ngực của mình, nhìn vào gương ở tủ quần áo làm mặt quỷ, tự giễu nói: “Từ Tịch Tịch, cô không làm diễn viên, thật là tổn thất lớn cho giải Oscar.”

Nghĩ lại Chu Mịch nhanh như vậy đã kết hôn, Từ Tịch Tịch liền cảm thấy rất tức giận. Quả nhiên, đàn ông đều có trí nhớ kém như động vật, không biết lúc cử hành hôn lễ, Chu Mịch còn nhớ hay không, anh đã từng nói với nữ sinh Từ Tịch Tịch là sẽ đợi cô cả đời?

Mới qua vài năm, liền trở mặt không nhận người rồi sao? Khó trách những năm gần đây, anh ta không liên lạc với cô, chỉ sợ lúc bước qua cánh cổng đại học kia, anh ta đã hoàn toàn bỏ quên cô.

Nghĩ đến đây, Từ Tịch Tịch lại cảm thấy buồn, tính lại, cô đã tốt nghiệp năm năm, Chu Mịch ngay cả con cũng đã có. Còn cô lại khờ dại tin vào lời hứa của anh ta năm năm trước. Từ Tịch Tịch quyết định, về sau, những lời nói của đàn ông, dù chỉ qua năm tiếng cũng không thể tin nữa.

Không còn cách nào, Từ Tịch Tịch đem quyển sổ nhỏ kia cất vào ngăn kéo, cô cũng không dám thử nữa, may cho cô gặp được vợ của Chu Mịch là một người phụ nữ hiểu chuyện, nếu gặp phải một người phụ nữ đanh đá, chua ngoa, trực tiếp mắng chửi, liệu cô còn mặt mũi đi gặp ai không?

Nhưng cô là Từ Tịch Tịch, không phải Vệ Lan, không phải dạng phụ nữ chỉ cần gặp một chút cản trở liền bỏ cuộc ngay. Trong nháy mắt, cô liền chỉnh trang lại mình, hẹn mấy đồng nghiệp tốt tới quán rượu làm vài chén.

Những đồng nghiệp này, đều là phụ nữ đã lập gia đình, có nhà có cửa, hiếm khi có bạn bè rủ ra ngoài, liền cảm thấy như được giải phóng, đều xin phép ông xã, chạy thẳng tới chỗ hẹn.

Từ Tịch Tịch hẹn các cô cũng có lý do riêng. Cô muốn bọn họ giới thiệu đối tượng kết hôn cho mình, vì vậy cô không thể hẹn mấy cô nương chưa chồng được, nếu có họ đã tự lấy cho mình đâu tới lượt cô.

Mà những người phụ nữ đã lập gia đình kia rất thích chuyện bao đồng, chuyện của họ đã xong, liền quay qua lo cho vấn đề của người khác. Từ Tịch Tịch xuất hiện, vừa đúng lúc có thể giúp họ phát huy công lực. Về phương diện này mà nói, Từ Tịch Tịch kiếm những người bạn này, so với mẹ Vệ Lan tìm tới ba cô sáu thím kia cũng không khác nhau là bao.

Mặt khác, những người bạn này của cô gả cho mấy ông chồng coi như không tệ, chồng của các cô chắc chắn sẽ biết nhiều thanh niên có triển vọng, giới thiệu cho một đại mỹ nữ như cô, coi như cũng đáp ứng yêu cầu.

Từ Tịch Tịch chính là nhận định được mấy điểm này, lúc này mới quả quyết đánh tới, không đạt mục đích thì không bỏ cuộc.

Vừa vào quầy rượu, Từ Tịch Tịch rất rộng rãi gọi đồ ra, chiêu đãi mọi người, còn buông lời nói, hôm nay cô mời khách, kêu vài chai bia, rượu vang, một đám phụ nữ cùng nhau uống.

Phụ nữ uống chút rượu, liền bắt đầu nói nhiều, từng người một khuyên Từ Tịch Tịch nên nhanh chóng lập gia đình, không cần kén cá chọn canh nữa. Từ Tịch Tịch chỉ đợi mấy lời này của các cô, vội vàng làm ra một vẻ mặt khổ sở, nói mình quả thật có ý nghĩ muốn lập gia đình, bắt đắc dĩ là không tìm được người thích hợp.

Lần này, mấy bà chủ gia đình kia liền vỗ ngực bảo đảm, phải làm mới cho cô, phụ trách gả cô ra ngoài mới thôi.

Từ Tịch Tịch uống rượu, khuôn mặt tươi cười, miệng không ngừng nói “Cám ơn” “Làm ơn” các loại, trong lòng tính toán, tối hôm nay tiêu số tiền này, không tính là oan uổng.

Rất nhanh chóng, chỉ sau hôm uống rượu kia ba ngày, đã có người cầm danh sách đề cử tới tìm Từ Tịch Tịch. Từ Tịch Tịch nhìn qua, điều kiện không tệ, ở nước ngoài trở về, đại khái là đã học xong một trường đại học hạng hai ở Mỹ, bây giờ về nước làm kế toán cho một công ty nước ngoài. Nữ đồng nghiệp kia còn nói, đáng vẻ anh ta không tồi, cao 1m85, rất thích hợp với Từ Tịch Tịch, vẻ ngoài nghiêm trang, tuyệt đối sẽ không làm cô mất mặt. Hơn nữa, nói năng lưu loát, không giống loại người chỉ biết học kia, rất nhàm chán.

Trong lòng Từ Tịch Tịch suy tính, điều kiện của người đàn ông này không tệ, so với anh chàng kia của Vệ Lan, nhất định là tốt hơn. Tuy thời đại bây giờ số người đi du học về không ít, nhưng dù sao vẫn tốt hơn so với người chưa từng xuất ngoại, điều kiện gia đình hẳn sẽ thuộc dạng khá giả. Cô cảm thấy rất hãnh diện. Tuy nhiên trên mặt vẫn không lộ vẻ thích chí, chỉ giả bộ khổ sở nói: “Mấy ngày này tôi khá bận rộn...”

“Không sao, cậu ta nói tùy cô sắp xếp thời gian gặp mặt.” Nữ đồng nghiệp kia nhanh chóng tiếp lời.

Từ Tịch Tịch cũng làm bộ khó xử, giờ lịch ra xem, rồi nói: “Vậy thì tối thứ sáu đi, xem như gặp gỡ kết bạn vậy.”

Mọi chuyện tạm thời coi như được giải quyết, Từ Tịch Tịch cả đời chắc sẽ không ngờ tới, thời thế thay đổi, cũng có một ngày chuyện hôn nhân của cô lại phải dựa vào xem mắt.